

[Charlotte Enevoldsen]

man vender og drejer det, er de væsentligste skridt i retning af ligeløn kommet fra EF, nu EU. Det var et EF-direktiv fra 1975, der udløste den første ligelønslov, og det var også EF-Domstolen, der i 1989 med Grundfos-dommen vendte bevisbyrden i ligelønssager.

Fru Lilli Gyldenkilde satte EU på dagsordenen med sine bemærkninger tidligere, så man næsten kunne få den opfattelse, at EU nok er lidt kvindejendisk. Det er EU ikke. EU er fuld af muligheder for både mænd og kvinder. Jeg vil give fru Lilli Gyldenkilde ret i, at der selvfølgelig kan gøres mere. Det kan der i EU, det kan der i Danmark, og jeg er også sikker på, at det vil blive gjort. Men jeg må også sige, at EU ikke kun er en stopklods. EU går faktisk også forrest.

Jeg vil slutte med at sige, at CD naturligvis er meget tilfreds med det arbejde, regeringen gør for den internationale ligestilling. Vi finder, det er et godt og rigtigt element i både ulandsprojekter og i udenrigspolitikken generelt.

Vi ser således frem til den næste debat om tre år, som forhåbentlig har vist vejen videre, så der er kommet noget fornyet skub, noget fornyet kul på vognen, så ligestillingsarbejdet kan få et lille løft opad.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var mest, da fru Charlotte Enevoldsen kom til, at man jo også kunne tænke sig mandlige jordemødre. Så vil jeg sige: eller kvindelige svejsere. Jamen det er vel ikke noget, man kun kan tænke sig. Jeg hørte faktisk tilfældigvis i radioen på et tidspunkt, at Jordemoderskolen efterspurgte mandlige studerende, der gerne ville ind på skolen, fordi der faktisk var behov for det. Så der er ikke tale om, at de ikke kan komme ind på skolen; der er bare tale om, at der måske ikke er nogen, der har så meget lyst til det. Jeg ved ikke, hvordan man skulle gøre det, hvis man skulle have halvt af hver, for så fik man jo ikke særlig mange uddannet, hvis der ikke er nogen, der vil søge.

Angående kvindelige svejsere: Når jeg tager dette med, er det, fordi jeg i går sad og talte med én, der havde ansat en kvindelig svejser. Han havde været lidt skeptisk, det indrømmer jeg gerne, for hun var en lille nipset én. Og så kom hun og sagde: Jamen det er ikke noget

problem med den moderne teknik. Og hun er i dag en af deres bedste svejsere. Så det kan sagtens lade sig gøre. Og ligeegyldigt hvor meget lovgivning vi taler om, så tror jeg ikke, det hjælper noget. Men når barriererne er brudt, fordi den første kvindelige svejser kommer ind og viser sit værd, er der ingen problemer mere.

Og når vi finder ud af, at mænd også kan være jordemødre – selv om det er et åndssvagt navn til en mand; det må man godt sige, ikke? – så er den barriere jo også brudt, og så bliver vi respekteret for det, vi er: mennesker i en arbejdsmæssig situation.

Formanden:

Jeg er godt tilpas med, at man har respekt for formanden.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil godt sige til fru Charlotte Enevoldsen, at hun har misforstået mit indlæg, da jeg drog EF/EU ind i diskussionen. Jeg er den første til at sige, at det sådan set er sørgeligt for Danmark, at vi ikke fik en ligestillingslov og en ligelønslov, før vi, om jeg så må sige, fik den pålagt udefra. Og jeg er den første til at sige, at på den led har EF været foregangsmænd. Og der er virkelig tale om foregangsmænd, for det er hovedsagelig mænd, der har lavet det her, for det er hovedsagelig mænd, der er der.

Nej, det, jeg ville sige med det, var, at dér hvor landene så selv bestemmer – f.eks. her i landet, når vi nu skal udnævne en ny kommissær til EU – så er det, at man kun kan få øje på mænd, selv om det vrimler med dygtige kvinder herinde og også uden for huset naturligvis.

Det var det, jeg mente med det, og når jeg nævnte, at der ikke var så mange kvinder i Europa-Parlamentet og slet ikke på generaldirektørniveau, og hvad vi har, var det for at sige: Der er også nogle kulturmønstre og måder at gøre tingene på, som blokerer for, at man kan få øje på kvinder og få dem ind på pladserne.

Men selve det, at man er gået forrest i ligestillings- og ligelønsdirektivarbejdet, har man aldrig hørt mig klandre dem for; tværtimod. Det, jeg har klandret, er, at vi i vores eget land ikke har kunnet finde ud af at gøre det, før EF kom med et påbud.